

които опрѣдѣлихъ праздницы-тѣ, нито онѣзи, които ги вардятъ искагъ да развалятъ Св. Недѣлиѣ. Може да е тъй, но каквото и да е, тѣхно-то намѣреніе, неизбѣжимо-то слѣдствие отъ държаніе-то на други още праздницы е разваляніе-то на Св. Недѣлиѣ. Ный знаемъ отъ Евангеліе-то колко строго осѣди Іисусъ Фарисеи-тѣ, защото вардятъ прѣданія-та на старцы-тѣ, но той не каза че сами-тѣ прѣданія бѣхъ лоши или че старци-тѣ имахъ намѣреніе съ тѣхъ да развалятъ законъ-тъ Божій, но той ги осѣди защото тѣ дѣйствително го разваляхъ съ прѣданія-та си. Народъ-тъ най много внимавахе и най вече ся трудяше тѣхъ да варди, и слѣдователно Божій-тъ законъ останувахе въ немареніе. (Мат. 15; 1-9). И ный прочее угождавамы ли Богу като правимъ подобно заблужденіе и развалямы четвъртатъ заповѣдь Божію съ варденіе-то на други праздницы? Въместо да угождавамы Богу на противъ ный му не угождавамы.

*2) Трѣба ли да вардимъ праздницы-тъ
за да угождавамы на Святии-тъ?*

Дѣлжни сме да угождавамы Богу, въ когото живѣемъ, движимъ ся и сѣществувамы. Дѣлжни сме да угождавамы нему, който ны създаде, който ны поддържа и който ще ны сѣди. Но защо да ся грѣшимъ да угождавамы на святии-тѣ? Ный не сме подъ тѣхно-то управленіе, нито сме подчинени подъ тѣхнѣ-тъ власть. Животъ-тъ ни, здравіе-то ни и спасеніе -